

HERKENNING VAN POELSNIP EN VOORKOMEN IN NEDERLAND

IDENTIFICATION OF GREAT SNIPE AND OCCURRENCE IN THE NETHERLANDS

Sinds waarnemingen van de Poelsnip *Gallinago media* worden beoordeeld door de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna (CDNA) - sinds 1 januari 1977 - heeft slechts één waarneming de toets der kritiek kunnen doorstaan (Oreel & Osieck 1977). Alle andere waarnemingen gaan vergezeld van gebrekkige beschrijvingen welke niet eenduidig wijzen op een juiste determinatie. Onbekendheid met de belangrijkste veldkenmerken is hier veelal debet aan. Deze situatie is aanleiding geweest tot de hierna volgende bespreking van de voornaamste kenmerken van de Poelsnip.

In een poging de huidige status van de Poelsnip in Nederland (cf. Commissie voor de Nederlandse Avifauna 1970) te preciseren wordt een opsomming gegeven van de waarnemingen sedert 1 januari 1951 zoals geregistreerd in de belangrijkste avifaunistische tijdschriften *Limosa* en *Het Vogeljaar* en in een aantal locale en regionale avifauna's. De waarnemingen zijn getoetst op hun betrouwbaarheid en een vergelijking wordt gemaakt met het in Nederland verzamelde museummateriaal.

Herkenning

Niet iedere zwijgzaam, traag en rechtlijnig wegvliegende snip is een Poelsnip; ook niet wanneer deze in droog terrein wordt aangetroffen, een forse indruk maakt en witte staartzijden vertoont. Hoewel deze karakteristieken in de veldgidsen allen worden toegeschreven aan de Poelsnip, sluiten zij geen van alle de Watersnip *Gallinago gallinago* uit.

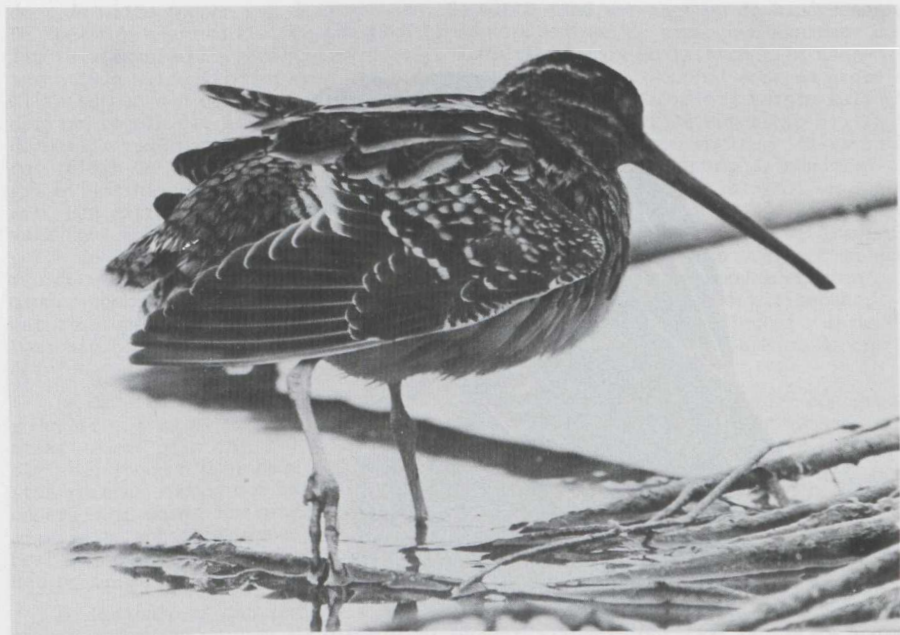
Taylor (1980) en Wallace (1976-77) gaan uitvoerig in op de verschillen tussen Poel- en Watersnip. De Poelsnip onderscheidt zich van de Watersnip door (1) een grotere en rondere kop met minder opvallende donkere gezichtsstrepen, (2) een donkerdere rug met minder brede 'snipstrepen', (3) donkerdere onderdelen waarop geen helder witte buik opvalt, (4) twee witte strepen over het midden van de vleugel in plaats van een witte vleugelachterrand, (5) veel wit op de buitenstaart, (6) forser lichaam met langere en bredere vleugels, (7) andere gedragingen.

(1) De kop van de Poelsnip is groter en ronder dan van de Watersnip. Deze indruk wordt versterkt door de kortere en dikkere snavel en door de minder opvallende donkere gezichtsstrepen. De donkere teugelstreep is smaller en de strepen achter het oog en op de wang zijn vager afgetekend.

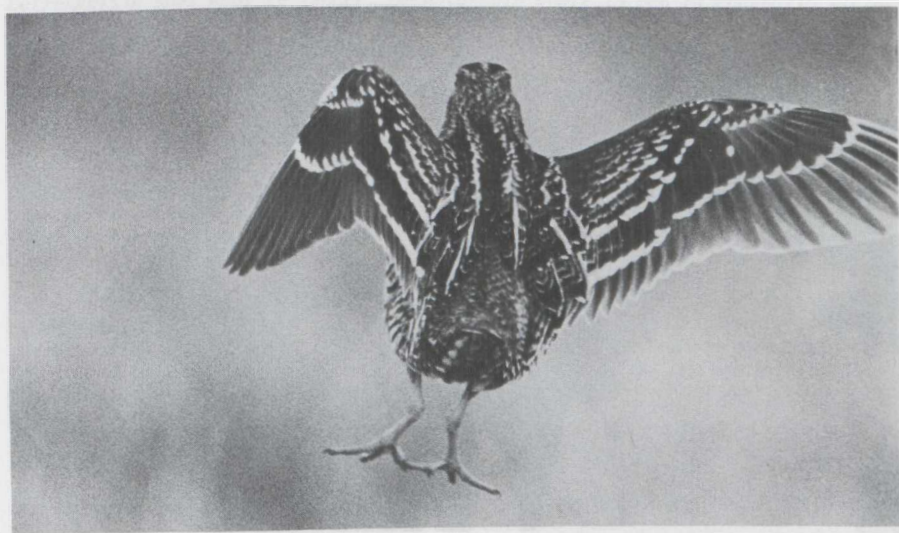
(2) De typische lichte 'snipstrepen' op de bovendelen van de Poelsnip zijn minder breed en daardoor weinig opvallend. Rug- en schouderstrepen van eerste kalenderjaar vogels zijn nog smaller en schijnen vaak onderbroken te zijn. Hoewel jonge Watersnippen ook minder brede rug- en schouderstrepen hebben dan volwassen vogels, blijft het verschil met de Poelsnip aanwezig. De Poelsnip maakt op de bovendelen een egaler en donkerder indruk.

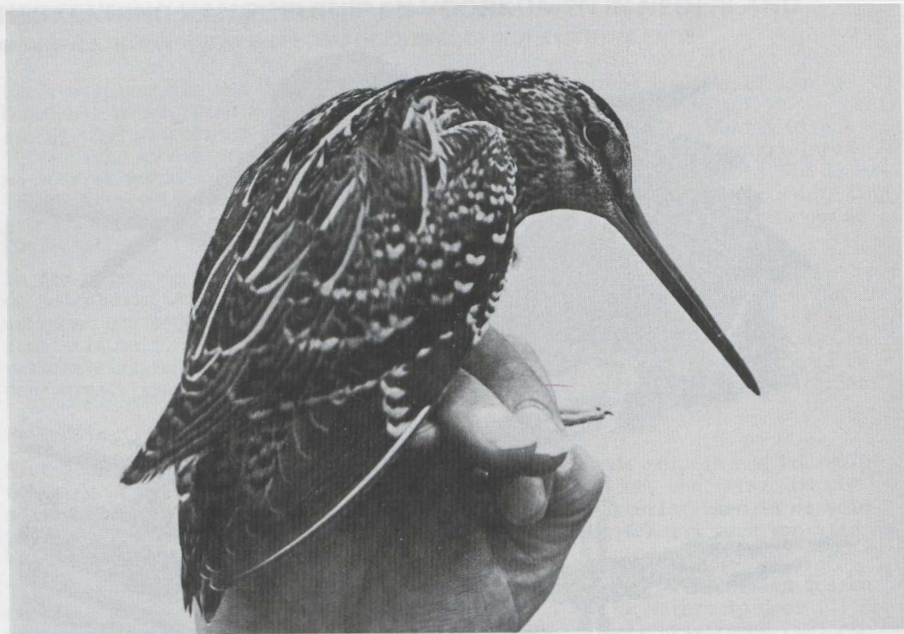
(3) Uitgebreidere en scherper afgetekende donkere tekening op de onderdelen kenmerkt de Poelsnip. Ronde en V-vormige vlekken op de borst gaan over in brede strepen op flanken en buikzijden, slechts een smalle strook over het midden van de buik vrijlatend. De vlekken zijn afgezet tegen een kleur die varieert van grijswit tot lichtbruin. Eerste kalenderjaar Poelsnippen zijn het donkerst. Van onder maakt de Poelsnip een vrijwel egaal donkere indruk terwijl bij de Watersnip bijna altijd een helder witte buik opvalt die scherp is afgetekend tegen de bruine vlekken op borst en flanken.

(4) De vleugeltekening van de Poelsnip is wezenlijk anders dan die van de Watersnip. De bovenvleugel van de Watersnip vertoont een witte achterrand, gevormd

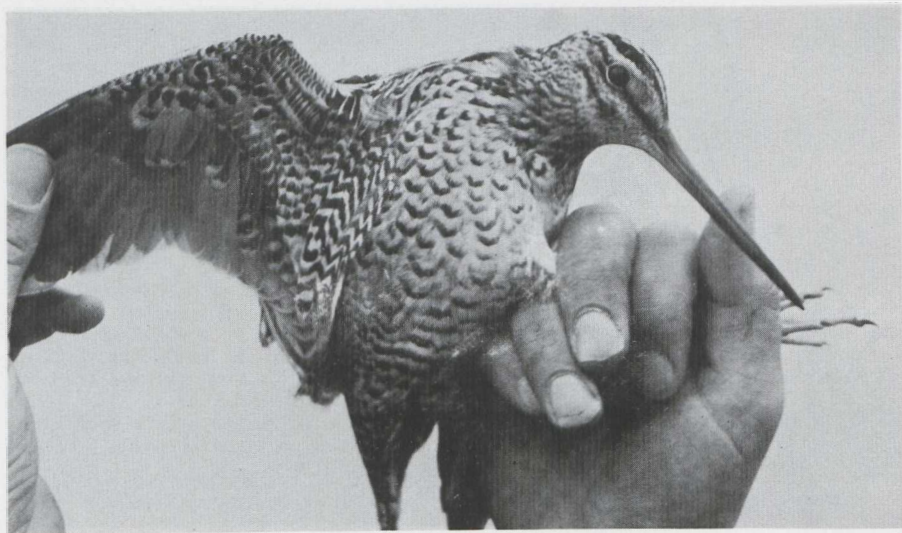

44-45. Watersnip/Snipe *Gallinago gallinago*, Noord-Holland, oktober 1979 (René Pop); Poelsnip/Great Snipe *Gallinago media*, Lapland, Zweden, juni 1977 (Per Klaesson/Bengt Olof Olsson)

46-47. Poelsnip/Great Snipe *Gallinago media*, eerste kalenderjaar, Lincolnshire, Engeland, 13 oktober 1978 (Keith Atkin)

door de witte toppen van de armpennen. De witte rand vervaagt op de handpennen. De Poelsnip heeft vuilwitte tot lichtbruine toppen aan de armpennen waardoor de lichte vleugelachterrand minder opvalt. Kenmerkend voor de laatste zijn daarentegen twee witte strepen over het midden van de vleugel, gevormd door de grote witte toppen aan de grote en middelste vleugeldeken. Al is bij eerste kalenderjaar vogels dit wit minder uitgebreid, het verschil met de Watersnip blijft duidelijk zichtbaar. De Watersnip bezit zo weinig wit op de armvleugeldeken dat zelden de indruk ontstaat van ononderbroken witte strepen. Op de handvleugel blijft hier van de strepen zelfs helemaal niets over: deze is egaal en donker. Een extra onderscheid vormen de grote vleugeldeken die bij de Poelsnip vaak donkerder zijn dan de slagpennen. Hierdoor ontstaat - vooral op de armvleugel - de indruk van een door witte strepen begrensde zwarte baan over het midden van de vleugel. Bij eerste kalenderjaar vogels zijn de grote vleugeldeken minder donker. De kleine vleugeldeken zijn bij de Poelsnip ook wit gepunt, wat zich openbaart in een wit gestippelde voorvleugel. De ondervleugel van de Poelsnip bezit niet alleen donkere strepen op de okselveren maar ook op de ondervleugeldeken.

(5) De drie buitenste staartpennen van volwassen Poelsnippen zijn voor een groot gedeelte zuiver wit zodat helder witte staarthoeken zichtbaar worden wanneer de staart wordt gespreid. Eerste kalenderjaar Poelsnippen hebben ook witte buitenste staartpennen maar deze zijn vrijwel geheel zwart gebandeerd. Dergelijke staartpennen kunnen ook Watersnippen bezitten, echter niet drie maar één. Het onderscheid wordt dan minder duidelijk, vooral doordat de hoeveelheid wit moeilijk is te schatten wanneer de staart niet wordt gespreid. De staart kan het best worden bekeken wanneer deze wordt gespreid bij het landen of soms ook bij het opvliegen.

(6) De Poelsnip is aanzienlijk zwaarder van bouw dan de Watersnip. Door de grotere borstomvang en door de bredere en langere vleugels ontstaat de indruk van een kleine Houtsnip *Scelopax rusticola*. De snavel van de Poelsnip is korter en dikker en wordt in de vlucht horizontaler gehouden.

(7) Wanneer opgejaagd, vliegt de Poelsnip laag, rustig en in rechte lijn weg om betrekkelijk snel weer te landen. De Watersnip spurt in een razendsnelle zigzagvlucht hoog de lucht in. Men moet echter bedacht blijven op Watersnippen in slechte conditie, moeizaam wegvliegend op een manier die een Poelsnip zou doen vermoeden. Dergelijke Watersnippen kunnen bovendien worden aangetroffen op de meest onverwachte plaatsen. Van een opvliegende Poelsnip kan een zacht, gutturaal krassend geluid worden gehoord en een snorrende vleugelslag.

Verspreiding

De Poelsnip broedt in de boreale zone van het West- en Middenpalearctische gebied en overwintert in equatoriaal Afrika. Sinds de tweede helft van de 19de eeuw is de soort als broedvogel in Europa sterk in aantal afgenomen en is het broedgebied ingekrompen tot Noorwegen, Zweden en Polen. In de USSR komt de Poelsnip oostwaarts voor tot de Yenisei (Glutz von Blotzheim *et al.* 1977). Hoe de situatie zich heden ontwikkelt, is onduidelijk daar nauwkeurige schattingen van broedpopulaties ontbreken. Voor Noorwegen wordt gedacht aan minimaal 1 000 broedparen (Gunnar Lid *via* Geoffrey Acklam *in litt.*); voor Zweden aan een zelfde aantal (Sören Svensson *in litt.*); en in Polen wordt jaarlijks een maximaal aantal van 100 baltsende mannetjes geteld op 'leks' in de Biebrza Moerassen ten noorden van Białystok (Ludwik Tomiałojć *in litt.*).

Waarnemingen sinds 1 januari 1951

Een opsomming wordt gegeven van de gepubliceerde waarnemingen van de Poelsnip